

Kız ve Yıldız Tilki

Kız ve Yıldız Tilki

Jane MEADOW

Maya, sakin bir kasabanın kenarındaki küçük bir evde yaşıyordu. Her gece penceresinden yıldızlara bakar, bir arkadaş dilerdi. Odası sıcacıktı; kütüphane kitaplarından kopyaladığı takımyıldız çizimleriyle doluydu. Sık sık kendini yalnız hissederdi, ama yıldızlar onu hep gülümsetirdi. Dalgalı siyah saçları küçük mavi bir yıldız tokayla arkaya tutturulmuştu.

Açık bir gecede, bir kayan yıldız gökyüzünde parlayıp arka bahçesine usulca indi. Maya sarı kapüşonlu hırkası ve kırmızı botlarıyla parmak uçlarında dışarı çıktı. Çimenlerin arasında parlayan şey, dönen yıldız tozundan yapılmış bir tilkiydi! Kürkü gümüş-mavi ışıltıyor, altın gözleri sevgiyle parlıyordu. Boynunda minik yıldızlardan ince bir kurdele ışıltıyordu.

Yıldız tilki ışıltılı kuyruğunu salladı ve bir adım yaklaştı. 'Merhaba, Maya,' dedi yumuşak bir sesle. Maya şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Benim adımı biliyor musun?' Tilki başını salladı. 'Her gece seninle gökyüzünü izliyorum. Ben senin arkadaşımım.' Maya'nın kalbi ısındı ve doldu. Elini uzatıp tilkinin yumuşak, parlayan kürküne dokundu.

O geceden sonra Maya ve yıldız tilki her akşam buluştu. Ağaçların arasında saklambaç oynadılar, ayın altında hikâyeler anlattılar. Tilkinin kuyruğu, yıldızlardan bir kurdele gibi bir ışık izi bırakıyordu. Maya hiç olmadığı kadar çok güldü. Artık yalnız hissetmiyordu, çünkü gerçek bir arkadaşı vardı.

Bir gece yıldız tilki gökyüzüne baktı ve acıyla sızlandı. 'Ne oldu?' diye sordu Maya. Tilki burnunu gökyüzündeki karanlık bir lekeye doğru çevirdi. 'Küçük Ayı takımyıldızı kayıp,' dedi üzgünce. 'O olmadan gökyüzü boş hissediyor.' Maya boşluğa baktı ve içini bir korku ürpertisi kapladı. Gece çok büyük ve karanlık görünüyordu.

Maya sarı hırkasına sıkıca sarıldı. 'Korkuyorum,' diye fısıldadı. Yıldız tilki eline burnunu dayadı. 'Sen cesursun, Maya. Ve biz birlikteyiz.' Altın gözleri sıcaklıkla parladı. Maya derin bir nefes aldı. 'Tamam,' dedi. 'Küçük Ayı'yı bulalım.' Tilkinin yıldız kurdelesini, onu yüreklendirir gibi daha da parladı.

Yıldız tilki yere çömeldi. 'Sırtıma çık,' dedi. 'Seni gece gökyüzüne taşıyacağım.' Maya yumuşak, parlayan kürkün üstüne tırmandı. Tilki sıçradı ve birden yukarı doğru süzöldüler; ağaç tepelerini, bulutları aşip ışıltılı karanlığa daldılar. Maya sıkıca tutundu, çantası yanında hafifçe zıplıyordu.

Gökyüzü dönen renkler ve pırıldayan ışıklarla doluydu. Yıldızlar ateş böcekleri gibi hızla geçip gidiyordu. 'Nereye bakacağız?' diye sordu Maya. Tilkinin sırtındaki takımyıldız desenleri ışıldadı. 'Küçük Ayı bulutların arasında kayboldu,' dedi. 'Samanyolu'nu aramalıyız.' Dökülmüş şeker gibi parıldayan bir yıldız nehrinin üzerinden uçtular.

Kısa süre sonra esneyen uykulu bir ay ışığıyla karşılaştılar. 'Küçük Ayı'yı gördün mü?' diye sordu Maya. Ay ışığı gümüşü parmağıyla işaret etti. 'Büyük Bulut Tepesi'nin arkasına yuvarlandı.' Maya ve tilki ay ışığına teşekkür edip uçmaya devam ettiler. Tilkinin kuyruğu bir ışık izi bırakarak karanlıkta bir yol açtı.

Bulut Tepesi'nde, Küçük Ayı takımyıldızını tüylü gri bir bulutun içine kıvrılmış buldular. Küçük ve korkmuş görünüyordu. 'Endişelenme,' dedi Maya yumuşakça. 'Seni eve götüreceğiz.' Küçük Ayı'nın yıldızları zayıfça parıldadı. Yıldız tilki ona usulca burnuyla dokundu. 'Bize tutun,' dedi tilki. 'Seni geri götüreceğiz.'

Ama bulut kalın ve zorluydu. Maya bir korku dalgası hissetti. Sonra arkadaşına, yıldız tilkiye baktı. Altın gözleri sakindi ve cesurdu. 'Bunu birlikte başarabiliriz,' dedi. Maya başını salladı. Küçük Ayı'nın patisini tuttu ve tilki öncülük etti. Kalbi hızlı çarpıyordu, ama elini bırakmadı.

Döner bulutun içinden uçtular, gri yumaklardan kaçındılar. Bulut burnunu gıdıkladığında Maya kıkırdadı. Yıldız tilkinin ışığı, karanlığı bir fener gibi yardı. 'Neredeyse geldik!' diye seslendi Maya. Küçük Ayı'nın yıldızları daha parlak parlamaya başladı. Ekip çalışması ve cesaretle son bulutu da aşır açık gökyüzünü gördüler.

Yıldız tilki Küçük Ayı'yı yükseğe kaldırdı. Takımyıldız, hafif bir ısıltıyla yerine yerleşti. Her yerde yıldızlar canlanıp parladı ve gece gökyüzü her zamankinden daha parlak ışıldadı. 'Başardın, Maya!' diye sevindi tilki. Maya onun sıcak, parlayan boynuna sarıldı. 'Birlikte başardık,' dedi. Korkusu gitmiş, yerini sevinç almıştı.

Maya'nın arka bahçesine döndüklerinde yıldız tilki yanağını okşadı. 'Bu gece çok cesurdun,' dedi. Maya gülümsedi. 'Çünkü sen benimleydin.' Tilkinin yıldız kurdelesini parıldadı. 'Arkadaşlık bizi cesur yapar,' dedi. 'Bunu hep hatırla.' Maya söz verdi. İki arkadaş yan yana oturup yıldızların parlamasını izlediler.

O geceden sonra Maya bir daha hiç yalnız hissetmedi. Yıldız tilki arkadaşının her zaman yakınında olduğunu biliyordu, onu göremese bile. Gece gökyüzü ışık ve harikalarla doluydu. Küçük Ayı ve yıldız tilkinin yeni resimlerini çizdi ve duvarına astı. Kalbi cesaret ve arkadaşlıkla doluydu.

Ve Maya ne zaman korksa, yıldızlara bakar. Yıldız tilkinin sözleri aklında yankılanır: 'Arkadaşlık bizi cesur yapar.' Derin bir nefes alıp gülümser. Kız ve yıldız tilki, bütün gökyüzünü parlatacak bir arkadaşlığı paylaştılar. Ve yıldızlar, parlak ve gerçek, ona göz kırptı.